

централния комитет въ Букурещъ, изпратени въ Сливенъ да организиратъ възстанието въ града, сѫ били сливенците *Сава Авджиевъ и Петър Кантарджиевъ*. (*Никола Газибировъ* е членъ на добръ извѣстната сливенска фамилия Газибаровци, сродници на Д-ръ *Селимински* и на *Добри Фабрикаджия*. Баща му *Лазаръ*, интелигентенъ и прѣдприемчивъ българинъ, добръ запознатъ съ Нѣмско и Влахия, е умрълъ въ Самоковъ, въ 182 г., споредъ едни, отровенъ отъ неприятели, защото е искалъ да строи тамъ сукнена фабрика. *Никола Газибировъ*, братъ на *Лазаръ*, е умрълъ въ Браила като богатъ тамъ сливенецъ. Другиятъ му братъ *Василь* се помина въ Сливенъ около 1900 г. и бѣ пословиченъ по своите обширни познания. Познавалъ е много добръ Нѣмско, Русия и Влашко; славѣше се като класикъ и знаеше наизустъ цѣли пасажи отъ *Хомеровитъ Илиада* и *Одисея*. По своята екцентричносъ той минаваше за сливенски Диогенъ. Въпросниятъ *Никола Лазаровъ Газибировъ*, освѣнъ че е билъ виденъ сподвижникъ на сливенския комитетъ до 1876 г., но е учавствуvalъ и въ сръбско-турската война).

Възстанието въ Сливенъ и Стара-Загора трѣбвало да избухне на 17 септември (1875 г.). За прѣговори по всичко това, *Газибировъ* е билъ изпратенъ отъ Сливенския комитетъ до Стамболовъ въ Стара-Загора на 13-ти септември. Сливенските революционери отъ своя страна се събириали на съвѣщания въ домовете на *Нено Господиновъ* и *Дянко Цоцовъ*. На едно отъ тѣхъ, тѣ рѣшили да подбератъ подъ знамената и селени отъ Сливенско. Сливенското знаме е било вече готово, а курсумитъ еженощно се лъяли.

Другъ виденъ участникъ въ това движение е билъ сливенецъ *Георги Икономовъ*, който работѣлъ заедно съ Стамболовъ въ Стара-Загора и за когото по-долу ще кажемъ повече. *Стефанъ Газибировъ* е ходѣлъ по революционна агитация въ Керменлий и Ямболъ.¹⁾ Понеже сливенските революционери виждали, че не ще могатъ да бѣдятъ готови на 17-и септемврий, тѣ като рѣшението да се свикатъ селени и отъ селата било взето доста късно, то тѣ се отказали отъ амбицията да подкачатъ първи възстанието, та затова рѣшили да чакатъ избухването му въ Стара-Загора. Тамъ прѣдприятието било издадено, а по тоя начинъ се осутили и сливенските приготовления.

Доколко приготовленията сѫ били сериозни се види отъ обстоятелството, че властите въ Сливенъ телеграфиратъ въ Одринъ да имъ се изпрати кавалерийска помощъ. За тая телеграма се научилъ Газибировъ още въ Керменлий отъ

¹⁾ Той е братъ на Никола Л. Газибировъ. Собствено, тия двама братя сѫ били и душата на готовното сливенско съучастие въ „Тракийското“ възстание.